

Deloitte: Diminuarea risipei alimentare, o obligatie legala care poate aduce si beneficii fiscale

Românii arunca la gunoi aproximativ 1,35 milioane de tone de hrana, cea mai mare risipa alimentara fiind generata de gospodarii, potrivit unui studiu publicat recent de Organizatia Natiunilor Unite (ONU), citat de Deloitte.

"Risipa alimentara reprezinta o preocupare din ce în ce mai mare la nivel global, fiind în atentia principalelor organizatii mondiale, dar si a autoritatilor nationale, care monitorizeaza fenomenul si cauta solutii pentru optimizarea consumului de alimente si accesul echitabil la hrana pentru tarile care se confrunta cu dificultati în aceasta privinta. Pandemia de COVID-19 a accentuat fenomenul, din cauza panicii care a indus un comportament irrational în rândul populatiei, respectiv constituirea de provizii exagerate care, în scurt timp, s-au transformat în deseuri alimentare", sustine Camelia Malahov, director Taxe Directe în cadrul Deloitte Romania, într-un material de opinie privind diminuarea risipei alimentare transmis AGERPRES.

Cea mai mare risipa alimentara este generata de gospodarii, fiind urmate de comerciantii si operatorii din industria ospitalitatii (HoReCa).

Studiul ONU arata ca 17% din totalul hranei produse la nivel mondial ajunge la gunoi. Pentru România, în lipsa studiilor locale, reprezentantii ONU au folosit date estimative, din care a rezultat ca, în fiecare an, românii arunca la gunoi aproximativ 1,35 milioane de tone de hrana. Este vorba doar de risipa din gospodarii, pentru deseurile alimentare rezultate din comerț sau HoReCa nefiind suficiente date disponibile.

"Cu aproximativ 70 de kilograme de alimente pe cap de locuitor care ajung anual la pubela, tara noastra se situeaza la jumatatea clasamentului european în ceea ce priveste cantitatea de alimente aruncate, conform studiului ONU. Cehia si Slovacia înregistreaza o cifra identica, Bulgaria are un indicator de 68 de kg per cap de locuitor, în timp ce Republica Moldova sau Ucraina au câte 76 de kilograme", potrivit Deloitte.

Potrivit celor mai recente date publicate de Institutul National de Sanatate Publica pe aceasta tema (2019), în România, risipa alimentara este estimata la 6.000 de tone pe zi, 49% provenind din gospodarii, 37% din industria alimentara, 7% din retail, 5% din alimentatie publica si 2% din sectorul agricol.

"Asadar, risipa alimentara se afla la cote ridicate, iar pandemia a accentuat fenomenul, cresteri fiind consemnate atât la populatie, care a cumparat cantitati foarte mari pentru a realiza provizii pe fondul incertitudinii cu privire la evolutia pandemiei, dar si pe lanturile de distributie, care au suferit perturbari din cauza restrictiilor de circulatie impuse pentru a limita raspândirea virusului, a lipsei personalului disponibil sau din cauza închiderii unitatilor de alimentatie publica", sustine reprezentantul Deloitte.

În aceste conditii, autoritatile din întreaga lume cauta solutii pentru a reduce amploarea fenomenului, de la programe educationale care au drept scop responsabilizarea populatiei, la prevederi legale care fie recompenseaza buna conduita (spre exemplu, credit fiscal în quantumul produselor donate), fie impun unele reguli în gestionarea alimentelor.

România a adoptat Legea 217/2016 privind diminuarea risipei alimentare, care prevede o serie de obligatii pentru operatorii economici din domeniul alimentar. Printre acestea se numara elaborarea unui plan anual de diminuare a risipei alimentare, derularea de comunicari interne cu angajatii pe aceasta tema, adaptarea productiei la conditiile de piata (cerere-oferta, asigurarea trasabilitatii), plan de cultura în functie de piata de desfacere, masuri de educare si informare referitoare la prevenirea risipei de produse agroalimentare, cuantificarea risipei de alimente, masuri de

redistribuire/utilizare a surplusului.

"Din perspectiva fiscala, sponsorizarea acordata în conditiile prevazute de lege (sub forma de produse) asigura o recuperare prin intermediul creditului fiscal a costurilor aferente si pare a fi o solutie utilizata si în alte tari pentru diminuarea risipei alimentare. De asemenea, Codul fiscal ofera posibilitatea deducerii costurilor generate de scoaterea din gestiune a bunurilor cu termen aflat aproape de expirare sau care nu mai pot fi consumate, daca acestea respecta prevederile legii risipei alimentare si/sau sunt transferate pentru reintroducerea în circuit, pentru transformare în compost sau biogaz", potrivit opiniei Deloitte.

În concluzie, limitarea risipei alimentare este o obligatie reglementata legislativ, dar, prin pregatirea unui plan de masuri ce include urmarirea termenului de expirare a produselor, reducerea pretului de vânzare înainte de expirare, sponsorizarea produselor sau transmiterea acestora pentru utilizarea în obtinerea compostului sau biogazului, operatorii economici pot obtine si un tratament fiscal favorabil, se mentioneaza în materialul Deloitte.